

- 0 κ(αὶ) σοντισφάδα ἕως ἓνα ἄσπρο· τὰ ὅποια τὰ ἐμέτρησεν ἡ γυνή ντου,
ἐπειδὴ
κ(αὶ) νὰ λείπη ὁ Τρανὸς στὴν ξενιτεία κ(αὶ) ἐκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ
κάθε ντου δι—
καίωμα κ(αὶ) ἐνδύνει το εἰς στὸν ἄνωθε ἀγοραστή κ(αὶ) εἰς διαδόχους του,
πουρκίσει—
χαρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσει, ὡς ἀν καλή ντου ἀγορὰ ὑποσχόμενη
νὰ δια—
φεδεύῃ τὸν ἀγοραστή εἰς κάθε ἐνάντιο πού ἤθελεν τύχει εἰς αὐτό. Ὅθεν εἰς
15 βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ)
τὰ ἐξῆς:—
= *Ἡά κοζάν της τζιότις μαρτιρο ως ανοθέν — —*
= *Σαμάτις γασπαρινίς μαρτιρας τα ανοθεν μιν ιξευροντας γραματα εγρα*
ψα εγο ω Ἡά κοζάντης δια λογου του — — —
Σέφανος ιερεὺς ἀρονις εγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ως ανοθεν:—

12 (φ. 21v)

Διανομὴ γονικῆς περιουσίας

1742, Νοεμβρίου 6

Ἐνώπιον τοῦ μάρτυρα Γεώργη Γρατσία καὶ τοῦ γραφέα ἡ Κατερίνα, γυνὴ ποτὲ Ἰωάννου Μπουμπούδη, ἐπειδὴ σκόπευε νὰ ξενιτευθῇ, διανέμει τὴν πατρογονική της περιουσία στὰ δύο της παιδιὰ, ἀρσενικὸ καὶ δηλυκὸ (τὸ δηλυκὸ εἶναι ἤδη στὴν Πόλη), «διὰ νὰ εἶναι εἰρηνεμένα καὶ ἀζημίωτα, ἐπειδὴ καὶ νὰ ὑπερμάχησεν καὶ τὰ ἀνάθρεψεν δίχως ἀδρὸς βοήθεια».

- 1 = *Εἰς δόξαν Θεοῦ — 1742 — Νοεμβρίω —6—*
= *Τὴν σήμερο εὐρισκόμενη ἡ κερα-Μαρία, γυνὴ ποτὲ Ἰωάννου Μπου-*
μπούδη, διὰ τὸν
μισεμὸ θέλει κ(αὶ) κάνει τὸ παρὸν διὰ κυβέρνησιν τῶν παιδιῶ ντης εἰς
ὅ,τι τῆς
εὐρίσκεται γονικὸ ντης κ(αὶ) τοῦ ἀδρός στης. Κ(αὶ) λέγει οὕτως: εἰ μὲν
κ(αὶ) ἤθελεν τῆς
5 *τύχει θάνατος, πού ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώνη, ἀφήνει ἐδῶ τὸ ἀρσενικὸ της παιδι*
κ(αὶ) τὸ δηλυκὸ εἶναι στὴν Πόλη. Κ(αὶ) ἂν τῶς χάριση ὁ Θεὸς ὑγεία κ(αὶ)
ἔλθῃ κ(αὶ) κεῖνο ἐδῶ,
τῶς κάνει τὴν παρὸν μοιρασιὰ εἰς τὰ ὅ,τι τῶς εὐρίσκεται, διὰ νὰ εἶναι εἰρηνε—

- μένα κ(αὶ) ἀζημίωτα τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐπειδὴ νὰ ὑπερμάχησεν κ(αὶ)
τὰ ἀνά—
θρεψεν δίχως ἀδρὸς βοήθεια κ(αὶ) ἐξεχρέωσεν τὰ ὅσα ἐμπόρεσεν. Κ(αὶ)
πρῶτο
- 10 τοῦ υἱοῦ ντης νά ᾿ναι ἀπὸ ἀμπέλια, χωράφια, δέδρα, σπίτια τόσον τὰ γο-
νικά ντης
ὥσάν κ(αὶ) τοῦ ἀδρός στης ἀπὸ ὅλα τὰ ἐμισὰ δικά ντου κ(αὶ) τὰ ἐμισὰ
τῆς κόρης στης,
ἂν ἔχη ὑγεία κ(αὶ) ἔλθῃ μὴν ἡμπορώντας νὰ σκαδαλίση ἓνας τοῦ ἄλλου
τως· τὸ ὅποῖ—
ον τὸ κάνει, εἰ μὲν κ(αὶ) τῆς τύχει θάνατος, νὰ ἔχη τὸ κῦρος, εἰ δὲ κ(αὶ)
ἔχει ὑγεία κ(αὶ)
ἔλθῃ, νὰ ἔχη πάλι τὴν ἐξουσία νὰ πράξῃ ὡς θέλει κ(αὶ) βούλεται. Κ(αὶ)
τὰ ροῦχα ποὺ τῷ—
- 15 ς εὐρίσκονται κ(αὶ) συρμὲς γυναικεῖες νὰ εἶναι τοῦ θηλυκοῦ παιδιοῦ, ἂν
ἔλθῃ· τὰ
ὅποῖα τὰ θάνει σὲ ἄλλο χαρτὶ ὄνομα πὲρ ὄνομα κ(αὶ) τίνος τὰ ἀφήνει διὰ ἔν-
δειξιν ἔττι τὸ βεβαιώνει μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ
ἐξῆς:—
γιοργρι γραζίας μαρτιρο τανοθε
ζεφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγράψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν:—

13 (φ. 22 r{29})

Πώληση ἀμπελιοῦ

1742, Νοεμβρίου 27

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ, Ἀνεγνώστη Ἀναπλιώτῃ καὶ
Περῇ Ἀρτακηνοῦ ὁ Γεώργης ποτὲ Μανόλῃ Σάββα πουλεῖ τὸ μισὸ ἀμπέλι στὶς
Ὅρνες (Ἀτζίμασούρι) στὸν Γεώργη Ἀρώνη γιὰ ἔντεκα ζῶα καματερά. Προηγουμέ-
νως εἶχε πουλήσει τὸ ἴδιο ἀμπέλι στὸν Ἀρώνη ὁ πρῶτος γιὸς τοῦ Μανόλῃς. Τώρα
τὸ διεκδίκησε δικαστικῶς ὁ δεύτερος γιὸς τοῦ Μεϊμέτης Τζελεπῆς, τὸ κέρδισε καὶ
γιὰ λογαριασμό του τὸ πουλεῖ ὁ πατέρας του.

1

Θεὸς

— Ἐν ἔτει — 1742 — Νοεμβρίῳ — 27— 29

= Τὴν σήμερο δεληματικὸς ὁ κὺρ Γεώργης, ποτὲ Μανόλῃ Σάββα, θέλει
κ(αὶ) πουλεῖ

